

QUINZENARI AUTONOMISTA

ANY I.

GRANOLLERS 5 AGOST DE 1905

NÚM. 13

La redacció no respón dels treballs firmats.

Los originals no 's retornan.

Redacció y Administració

PLASSA PERPINYÀ, 14

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 0'75 ptas.
Número solt 0'15 »

Essent nacionalista l' acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y el dever de cooperarhi tots el catalans moguts per las aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en materias religiosas, politicas y socials. — (Declaració de la VII Assamblea de la Unió Catalanista.)

i Farsants!

Si farsants, farsants y embustersos y timadors criminals son els actors de la eterna comedia de la politica espanyola, que engauyan al poble miserablement y actuán de traydors del seu patriotisme.

Farsants son aquells que venen de fóra casa á predicar república y democrácia y estant ab continua inteligencia ab el poder central, y voldrian un Narváez ó un Odonell per fiscal de Catalunya que agarrotés als catalanistas aixis que neixen.

Farsants son aquells periódichs de la árida meseta que titulantse republicans y progressius, que diguentse defensors de la *unidad y de la integridad, etc.*, no saben estampar en las columnas de las sevas indecentas publicacions altre cosa que insults y grollerias, mentidas y sarcasmes contra la nostra terra.

Farsants son aquells que diguentse a-vensats, procuran únicament lo seu medro y profit personal, boy predicant una igualtat impossible com ens ho ensenya la mateixa Naturalesa.

Farsants son aquells que anomenantse defensors de *Dios, Patria y Rey* demostran en la práctica de la seva vida que 'l Deu que defensen es el diner, que per Patria entenen panxa, y que 'l seu Rey es el seu orgull, la seva vanitat, la seva posicio.

Farsants son aquells que titulantse catalanistas, que dihentse defensors de la

Autonomia de Catalunya, no fan mes que propaganda *eleccionera*, no tenen altre ideal ni altre fi que aconseguir una acta de regidor ó de diputat. Farsants y embustersos que escudantse ab una causa noble, justa, sublim, la fan servir d'arboteria pels seus interessos particulars, per las sevas ambicions y concupiscencias, pera fer politica bruta.

Tots aquestos son farsants, son timadors de jaqué ó levita, d'americana ó brusa del poble ignorant y del poble innocent y ben intencionat.

Tots aquets mereixen lo nostre despreci, mereixen l' anatema de las personas honradas; y si la dona mundana es un ser que inspira llástima y repulsió per l' abandono y mercadeig que fa del seu cos, el politich farsant y prostituhit deu inspirarnos compassió y fástich per el mercadeig y l' abandono que fa de la seva inte- ligencia.

G.

La familia Hidalgo y Espantaleones

En un tercer pis del carrer del Infern viu una excéntrica familia, si viurer se pot dir al escándol continuo que hi ha en aquella casa composta del *senyor* la *senyora* y cinch fills. Vaig á fer una petita ressenya de dita familia que resulta d'interés per las sevas extravagancias, y perque 'm crech que 'ls lectors del JUNY se farán cárrech de lo que son certs pares.

El *senyor* es diu *Don José de la Cruz Hidalgo, Espantaleones, Chapuzón, Calabacero y de los Violines*, y aixis mateix ho posa en las targetas que ensenya á tóthom perque veigin que descendeix de *noble stirpe* y que no es un cualsevol. Al mateix temps en ditas targetas hi va estampat un escut de relleu, en el que hi figuran un gat cuan s' estarrufa, un home á cavall armat fins á las dents y un esquirolo quan s' enfila dalt d' un arbre, portant una serp lligada á la cua. Ja 'm va explicar el Sr. Hidalgo ab gran finura el significat y el gran interés histórich que tenen aquestas bestias, cosa que explicaré en altre ocasió.

La *senyora* del Sr. Hidalgo que ordinarriament li diuhem D.ª Tecla, te un apellido no menos distingit, es diu *D.ª Tecla Cocotero, Pajares y Garcilaso de Hidalgo*, y es cosina germana d' un quefe d' alta graduació que va morir en un camp de batalla d' un casco de granada al clatell. No sab rentar ni planxar la roba, pero en cambi toca 'l piano á quatre mans y balla uns llancersos ab tota la gracia. Dech advertir que D.ª Tecla no es la primera *senyora* del Sr. Hidalgo, sino la quinta. Si *senyors*, D. José Hidalgo y Espantaleones, que millor s' hauria de dir *Espantadonas*, ha sigut casat cinch vegadas, donant la coincidencia, ben rara per cert, de que tots els fills seus son de diferente mare. Y d' aquí prevé l' escándol y las continuas rahons de la familia y el tirarse el trastos pel cap á cada hora d' ápat. El noy gran, ó